

Arrest

nr. 235 445 van 21 april 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Snikbergstraat 140A
1701 DILBEEK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 november 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. VAN DER BEKEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 15 juni 1983.

De eerste verzoekende partij is 29 november 2015 België binnengekomen en dient op 30 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 december 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Tegen deze beslissing dient de eerste verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 20 mei 2019 met nummer X weigert de Raad zowel de

erkenning van de vluchtelingenstatus als de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij.

Op 17 juni 2019 dient de eerste verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 oktober 2019 wordt dit verzoek om internationale bescherming overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 28 oktober 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de eerste bestreden beslissing die als volgt luidt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Malikhel in de regio Sanglakh in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak. Na uw huwelijk met M. S. (...) ((...)) in 2005/2006 verhuisde u naar het dorp Mullahkhel in de regio Sanglakh. U bent Sadat en hangt het sjiiitische geloof aan. Uw echtgenoot ging zijn broer S. E. (...) en zijn twee neven S. S. (...) en Sa. (...) ophalen met de auto in de stad Maidan Shahr. Ze namen twee passagiers mee vanuit Maidan Shahr die een lift vroegen tot Jalrez. Onderweg naar huis werd de auto tegen gehouden door twee talibanstrijders. Uw echtgenoot stopte de auto. Eén van de passagiers vuurde op een talib, die vervolgens op de grond viel. De andere passagier richtte een pistool op het hoofd van uw echtgenoot en beval hem door te rijden. Bij het wegrijden raakte de auto de andere talib. De twee passagiers zeiden vervolgens dat ze van de lokale politie van Jalrez waren. Drie dagen later werd een andere broer van uw echtgenoot, G. (...), gedood door de taliban. De dag daarna verliet u het land. U heeft Afghanistan verlaten in oktober 2015 samen met uw vier kinderen, uw echtgenoot M. S. (...) ((...)), uw schoonbroer S. E. S. (...) ((...)) en de twee neven van uw echtgenoot, S. S. S. (...) ((...)) en S. F. S. (...) ((...)). Jullie zijn België binnengekomen op 29 november 2015 en vroegen de volgende dag asiel aan.

Op 14 december 2017 besloot het CGVS tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 20 mei 2019 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 17 juni 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U beroept zich op dezelfde elementen als in het kader van uw eerste verzoek. Verder zou uw zoon M. (...) ((...)) autisme hebben en verklaart u dat men deze aandoening niet kan behandelen in Afghanistan. Tevens haalt u aan gezondheidsproblemen te hebben.

Ter staving van uw verzoek legt u medische attesten en een attest van het Centrum voor Leerlingenbegeleiding neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op de motieven die door uw partner, M. S. (...), ter zake werden uiteengezet. Zijn verzoek werd om volgende redenen nietontvankelijk verklaard:

” Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere

procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt een attest neer van uw psycholoog D. W. (...), een medisch verslag van dokter F. C. (...) van Constats asbl en een medisch attest van dokter D. B. (...). Deze attesten volstaan echter niet om aan te tonen dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen. Zo moet met betrekking tot het medische attest van dokter B. (...) worden opgemerkt dat hierin enkel fysieke letsels beschreven worden en er op geen enkel moment wordt aangegeven dat deze u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Wat betreft het attest van uw psycholoog D. W. (...) wordt opgemerkt dat zij schrijft dat uw psychologische toestand overeenkomt met een staat van post-traumatische stress. Ook schrijft zij dat u moeite hebt om data en andere details met betrekking tot plaatsen te geven en dat eventuele tegenstrijdigheden en onduidelijkheden in dit verband gelinkt zijn aan secundaire factoren zoals stress en het feit dat u ongeschoold bent. Uit haar attest blijkt echter niet dat uw cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat bent om verklaringen af te leggen in het kader van uw asielpcedure. In verband met het medisch verslag van Constats asbl, dat aangeeft dat uw lichamelijke kwetsuren en uw psychologische problemen (posttraumatische stressstoornis met concentratie- en geheugenproblemen) zeer consistent zijn met de door u verklaarde meegemaakte gebeurtenissen, wordt eveneens opgemerkt dat hieruit niet kan worden opgemaakt dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen.

Bovendien wordt opgemerkt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat u had in het kader van uw eerste verzoek, blijkt dat het onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten. U gaf onder meer een uitgebreide en gedetailleerde beschrijving van de weg tussen uw dorp en Maidan Shahr (zie persoonlijk onderhoud CGVS dd. 02.06.2017, p. 7) en gaf een samenhangend antwoord op de vraag naar uw asielaanvraag (zie persoonlijk onderhoud CGVS dd. 02.06.2017, p. 14-15).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het dorp Mullahkhel in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak,

aangezien u een gebrekkige kennis aan de dag legde over rivier, dorpen en radiozenders in uw regio en de houding an de bevolking ten aanzien van de lokale politie. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke nationaliteit verkeerde de commissarisgeneraal in het ongewisse met betrekking tot het land waarvoor hij een eventuele behoefte aan bescherming moet onderzoeken, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet dit land te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw huidige verzoek houdt u vast aan uw herkomst uit het district Jalrez (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.10.2019, vraag 5 en 10). U verklaart dat u vanwege uw fysieke problemen en stress niet alles heeft kunnen uitleggen tijdens uw eerste verzoek (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.10.2019, vraag 22). Ter staving hier van legt u een attest neer van uw psycholoog D. W. (...), een medisch verslag van dokter F. C. (...) van Constats asbl en een medisch attest van dokter D. B. (...). Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, blijkt uit deze stukken niet dat uw cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat bent om verklaringen af te leggen in het kader van uw asielprocedure. Deze stukken kunnen bijgevolg niet dienen om uw door het CGVS en de RVV in het kader van uw eerste verzoek vastgestelde gebrek aan kennis over rivieren, dorpen en radiozenders in uw regio en de houding van de bevolking ten aanzien van de lokale politie, te vergoelijken. Wat betreft uw lichamelijke klachten en littekens die door dokter B. (...) werden beschreven en door dokter C. (...) verder werden geanalyseerd, wordt bovendien opgemerkt dat een arts geen uitstelsel kan bieden over waar en in welke omstandigheden uw verwondingen en littekens zijn ontstaan. Bijgevolg kunnen de hierboven beschreven medische en psychomedische attesten niet worden gebruikt om de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst te herstellen.

Wat betreft uw verklaring dat de beoordeling van uw eerste verzoek zou berusten op vertaalfouten van de tolk, wordt opgemerkt dat u nergens concretiseert welke zaken er dan verkeerd vertaald zouden zijn (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.03.2019, vraag 22). Bovendien wordt opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek niet hebt vermeld dat er problemen waren met de vertaling. Integendeel, wanneer u na meer dan drie uur interview gevraagd wordt of u de tolk goed begrepen heeft, antwoordt u bevestigend (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 02.06.2017, p. 20).

In verband met uw verklaring dat uw analfabetisme ook een rol speelt en u daarom de zaken minder goed kunt uitleggen (zie verklaring volgend verzoek dd. 07.03.2019, vraag 22), wordt opgemerkt dat de RVV zich in het kader van uw eerste verzoek al als volgt hierover uitsprak: "Verder kan het gegeven dat verzoeker ongeletterd zou zijn en niet in de gelegenheid was om schoolse kennis op te doen zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont bovendien niet aan dat laaggeschooldheid of ongeletterdheid de verstandelijke vermogens aantast en dat hij hierdoor niet in staat zou zijn om zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren."

Ook de overige door u neergelegde documenten volstaan niet om de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst te herstellen. In verband met de taskara's van de dorpsouderen en hun verklaring, waarin ze getuigen van uw herkomst uit Mullahkhel in Jalrez dient ten eerste te worden opgemerkt dat documenten louter dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen maar op zich niet volstaan om de geloofwaardigheid van verklaringen herstellen. Bovendien wordt in verband met deze documenten opgemerkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Ook de foto's van uw zoon in uw dorp kunnen de geloofwaardigheid van uw herkomst niet herstellen. Er kan immers op geen enkele wijze worden vastgesteld waar deze foto's zijn genomen.

In de begeleidende brief van uw advocaat wordt nog opgemerkt dat enkel getwijfeld wordt aan uw recente herkomst uit Jalrez en dat er in dat geval nog steeds de nood aan subsidiaire bescherming moet worden onderzocht en dat de vluchtelingenconventie, noch de vreemdelingenwet een recent verblijf in de regio vereisen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Echter, uit het arrest van de RVV blijkt dat er, onder andere vanwege uw gebrekkige kennis over rivieren en dorpen in Jalrez, in het geheel geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Jalrez en dat deze twijfel zich niet louter beperkt tot uw recente herkomst.

Uw advocaat oordeelt verder dat Kaboel als vestigingsalternatief uitgesloten is gezien de kwetsbaarheid van u en uw gezin. Echter, er wordt door de RVV geoordeeld dat u uw herkomst niet aannemelijk kan maken. Er wordt nergens besloten dat u zich als alternatief voor uw beweerde regio van herkomst kan vestigen in de stad Kaboel.

U stelt verder dat uw familie zou verhuisd zijn naar Iran (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.03.2019, vraag 19). U staaft dit echter op geen enkele manier. U geeft ook niet aan wie er precies naar Iran zou zijn verhuisd, noch waarom of wanneer. Evenmin geeft u aan op welke manier dit een reden zou zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan.

U haalt daarnaast nog aan dat uw zoon M. (...) aan autisme lijdt en hiervoor geen behandeling kan krijgen in Afghanistan (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.03.2019, vraag 19). Uw vrouw legt enkele medische attesten neer met betrekking tot uw zoon. Hierin worden geen vaststellingen gedaan van autisme. Er wordt melding gemaakt van ontwikkelingsvertraging. Uw vrouw legt tevens een verslag van het Centrum voor Leerlingenbegeleiding in Turnhout. Hierin wordt melding gemaakt van zwakbegaafdheid en taalontwikkelingsachterstand. Er wordt geconcludeerd dat uw zoon nood heeft aan individuele aan van onderwijs omdat hij in groep niet tot leren komt en dat hij intensieve taaltraining nodig heeft. U legt niet uit wat voor behandeling uw zoon dient te krijgen die niet beschikbaar zou zijn in Afghanistan, noch hoe een gebrek aan een dergelijke behandeling voor hem een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou inhouden. Hoe dan ook, wat betreft medische problemen dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Uw vrouw haalt aan gezondheidsproblemen te hebben, met name hoofdpijn, hepatitis B en problemen aan de schildklier en de maag (CGVS (...), verklaring volgend verzoek, vraag . Echter, zij legt niet uit op welke manier een terugkeer naar Afghanistan een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou betekenen. Ook uit de door haar neergelegde attesten blijkt niet dat zij hiervoor een uitgebreide behandeling dient te verkrijgen die niet beschikbaar zou zijn in Afghanistan. Opnieuw kan in dit verband gewezen worden op de procedure tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Bij gevolg kan ook wat u betreft besloten worden dat u geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De tweede verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 15 mei 1986.

De tweede verzoekende partij is op 29 november 2015 België binnengekomen en dient op 30 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 december 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Tegen deze beslissing dient de tweede verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 20 mei 2019 met nummer 221 399 weigert de Raad zowel de erkenning van de vluchtelingenstatus als de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij.

Op 17 juni 2019 dient de tweede verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 oktober 2019 wordt dit verzoek om internationale bescherming overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Op 28 oktober 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de tweede bestreden beslissing die als volgt luidt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Mullahkhel in de regio Sanglakh in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak. U bent Sadat en hangt het sjjiitische geloof aan.

Uw broer S. E. (...) en uw neef S. S. (...) studeerden beiden in de stad Kaboel. De moeder van S. F. (...) was ziek en verbleef in het ziekenhuis van Kaboel. U ging hen alle drie met de auto ophalen in de stad Maidan Shahr, om hen van daar naar Sanglakh te brengen. U maakte van de gelegenheid gebruik om inkopen te doen op de markt van Maidan Shahr. Toen u afwezig was om vlees en groenten in te slaan, benaderden twee personen uw auto. Ze vroegen uw broer en uw neven of ze konden meereizen tot in Jalrez. Uw broer en uw neven stemden in. Onderweg naar huis, tussen de dorpen Ismailkhail en Noor Mohammad Khail, werd de auto tegengehouden door twee talibanstrijders. De taliban deden teken met hun handen dat de wagen moest stoppen, maar de twee passagiers bevalen u door te rijden. U stopte de auto. De twee talibanstrijders benaderden de auto. Eén van de passagiers vuurde op een talib, die vervolgens op de grond viel. De andere passagier richtte een pistool op uw hoofd en beval u door te rijden. Bij het wegrijden raakte uw auto de andere talib. Vervolgens vroeg u aan de twee passagiers wie zij precies waren. Ze vertelden u dat ze deel uitmaakten van de lokale politie van Jalrez. De passagiers stapten uit op de markt in Jalrez. U reed vervolgens naar huis. U parkeerde uw auto en ging langs bij het checkpost van de lokale politie in Dahne Qalat. U rapporteerde er over het incident. De lokale politie raadde u aan af te wachten en binnen te blijven. Twee tot drie dagen later ging één van uw broers, G. (...), naar Maidan Shahr om geld te innen voor de appels die jullie verkocht hadden. Hij reisde erheen met het publiek transport. Hij belde u vanuit Maidan Shahr en verzekerde u dat hij veilig was aangekomen. Hierna vernam u niets meer van hem. U probeerde hem te bellen, maar zijn telefoon was uitgeschakeld. Bij valavond ging u opnieuw naar het checkpoint van de lokale politie in Dahne Qalat om te rapporteren. De politie verzekerde u dat ze het verder zouden onderzoeken. De volgende morgen

kwam S. H. (...) tot bij u en informeerde hij u dat uw broer was gedood. In de borstzak van uw broer vonden jullie een dreigbrief van de taliban. Uw broer werd diezelfde dag begraven. De dag daarop ging u naar het districts bureau om te rapporteren over uw problemen. Twee tot drie dagen later verliet u het land. U reisde gehuld in een burka met het publiek transport tot Maidan Shahr en nam daar een bus tot Nimroz, waar u een smokkelaar ontmoette die u buiten Afghanistan bracht.

Op 14 december 2017 besloot het CGVS tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 20 mei 2019 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 17 juni 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U beroept zich op dezelfde elementen als in het kader van uw eerste verzoek. Uw familie zou ondertussen ook naar Iran zijn verhuisd. Verder zou uw zoon M. (...) ((...)) autisme hebben en verklaart u dat men deze aandoening niet kan behandelen in Afghanistan.

Ter staving van uw verzoek legt u een begeleidende brief van uw advocaat, een attest van uw psycholoog D. W. (...), een attest van Constats asbl, een medisch attest van dokter D. B. (...), een brief van de dorpsouderen, de taskara's van de dorpsouderen en foto's neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt een attest neer van uw psycholoog D. W. (...), een medisch verslag van dokter F. C. (...) van Constats asbl en een medisch attest van dokter D. B. (...). Deze attesten volstaan echter niet om aan te tonen dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen. Zo moet met betrekking tot het medische attest van dokter B. (...) worden opgemerkt dat hierin enkel fysieke letsels beschreven worden en er op geen enkel moment wordt aangegeven dat deze u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Wat betreft het attest van uw psycholoog D. W. (...) wordt opgemerkt dat zij schrijft dat uw psychologische toestand overeenkomt met een staat van post-traumatische stress. Ook schrijft zij dat u moeite hebt om data en andere details met betrekking tot plaatsen te geven en dat eventuele tegenstrijdigheden en onduidelijkheden in dit verband gelinkt zijn aan secundaire factoren zoals stress en het feit dat u ongeschoold bent. Uit haar attest blijkt echter niet dat uw cognitieve geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat bent om verklaringen af te leggen in het kader van uw asielprocedure. In verband met het medisch verslag van Constats asbl, dat aangeeft dat uw lichamelijke kwetsuren en uw psychologische problemen (posttraumatische stressstoornis met concentratie- en geheugenproblemen) zeer consistent zijn met de door u verklaarde meegemaakte gebeurtenissen, wordt eveneens opgemerkt dat hieruit niet kan worden opgemaakt dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen.

Bovendien wordt opgemerkt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat u had in het kader van uw eerste verzoek, blijkt dat het onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten. U gaf onder meer een uitgebreide en gedetailleerde beschrijving van de weg tussen uw dorp en Maidan Shahr (zie persoonlijk onderhoud CGVS dd. 02.06.2017, p. 7) en gaf een samenhangend antwoord op de vraag naar uw asielaanvraag (zie persoonlijk onderhoud CGVS dd. 02.06.2017, p. 14-15).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het dorp Mullahkhel in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak, aangezien u een gebrekkige kennis aan de dag legde over rivier, dorpen en radiozenders in uw regio en de houding an de bevolking ten aanzien van de lokale politie. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke nationaliteit verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot het land waarvoor hij een eventuele behoefte aan bescherming moet onderzoeken, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet dit land te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw huidige verzoek houdt u vast aan uw herkomst uit het district Jalrez (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.10.2019, vraag 5 en 10). U verklaart dat u vanwege uw fysieke problemen en stress niet alles heeft kunnen uitleggen tijdens uw eerste verzoek (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.10.2019, vraag 22). Ter staving hier van legt u een attest neer van uw psycholoog D. W. (...), een medisch verslag van dokter F. C. (...) van Constats asbl en een medisch attest van dokter D. B. (...). Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, blijkt uit deze stukken niet dat uw cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat bent om verklaringen af te leggen in het kader van uw asielpcedure. Deze stukken kunnen bijgevolg niet dienen om uw door het CGVS en de RvV in het kader van uw eerste verzoek vastgestelde gebrek aan kennis over rivieren, dorpen en radiozenders in uw regio en de houding van de bevolking ten aanzien van de lokale politie, te vergoelijken. Wat betreft uw lichamelijke klachten en littekens die door dokter B. (...) werden beschreven en door dokter C. (...) verder werden geanalyseerd, wordt bovendien opgemerkt dat een arts geen uitstelsel kan bieden over waar en in welke omstandigheden uw verwondingen en littekens zijn ontstaan. Bijgevolg kunnen de hierboven beschreven medische en psychomedische attesten niet worden gebruikt om de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst te herstellen.

Wat betreft uw verklaring dat de beoordeling van uw eerste verzoek zou berusten op vertaalfouten van de tolk, wordt opgemerkt dat u nergens concretiseert welke zaken er dan verkeerd vertaald zouden zijn (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.03.2019, vraag 22). Bovendien wordt opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek niet hebt vermeld dat er problemen waren met de vertaling. Integendeel, wanneer u na meer dan drie uur interview gevraagd wordt of u de

tolk goed begrepen heeft, antwoordt u bevestigend (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 02.06.2017, p. 20).

In verband met uw verklaring dat uw analfabetisme ook een rol speelt en u daarom de zaken minder goed kunt uitleggen (zie verklaring volgend verzoek dd. 07.03.2019, vraag 22), wordt opgemerkt dat de RVV zich in het kader van uw eerste verzoek al als volgt hierover uitsprak: "Verder kan het gegeven dat verzoeker ongeletterd zou zijn en niet in de gelegenheid was om schoolse kennis op te doen zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont bovendien niet aan dat laaggeschooldheid of ongeletterdheid de verstandelijke vermogens aantast en dat hij hierdoor niet in staat zou zijn om zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren."

Ook de overige door u neergelegde documenten volstaan niet om de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst te herstellen. In verband met de taskara's van de dorpsouderen en hun verklaring, waarin ze getuigen van uw herkomst uit Mullahkhel in Jalrez dient ten eerste te worden opgemerkt dat documenten louter dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen maar op zich niet volstaan om de geloofwaardigheid van verklaringen herstellen. Bovendien wordt in verband met deze documenten opgemerkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Ook de foto's van uw zoon in uw dorp kunnen de geloofwaardigheid van uw herkomst niet herstellen. Er kan immers op geen enkele wijze worden vastgesteld waar deze foto's zijn genomen.

In de begeleidende brief van uw advocaat wordt nog opgemerkt dat enkel getwijfeld wordt aan uw recente herkomst uit Jalrez en dat er in dat geval nog steeds de nood aan subsidiaire bescherming moet worden onderzocht en dat de vluchtelingenconventie, noch de vreemdelingenwet een recent verblijf in de regio vereisen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Echter, uit het arrest van de RVV blijkt dat er, onder andere vanwege uw gebrekkige kennis over rivieren en dorpen in Jalrez, in het geheel geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Jalrez en dat deze twijfel zich niet louter beperkt tot uw recente herkomst.

Uw advocaat oordeelt verder dat Kaboel als vestigingsalternatief uitgesloten is gezien de kwetsbaarheid van u en uw gezin. Echter, er wordt door de RVV geoordeeld dat u uw herkomst niet aannemelijk kan maken. Er wordt nergens besloten dat u zich als alternatief voor uw beweerde regio van herkomst kan vestigen in de stad Kaboel.

U stelt verder dat uw familie zou verhuisd zijn naar Iran (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.03.2019, vraag 19). U staaft dit echter op geen enkele manier. U geeft ook niet aan wie er precies naar Iran zou zijn verhuisd, noch waarom of wanneer. Evenmin geeft u aan op welke manier dit een reden zou zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan.

U haalt daarnaast nog aan dat uw zoon M. (...) aan autisme lijdt en hiervoor geen behandeling kan krijgen in Afghanistan (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.03.2019, vraag 19). Uw vrouw legt enkele medische attesten neer met betrekking tot uw zoon. Hierin worden geen vaststellingen gedaan van autisme. Er wordt melding gemaakt van ontwikkelingsvertraging. Uw vrouw legt tevens een verslag van het Centrum voor Leerlingenbegeleiding in Turnhout. Hierin wordt melding gemaakt van zwakbegaafdheid en taalontwikkelingsachterstand. Er wordt geconcludeerd dat uw zoon nood heeft aan individuele aan van onderwijs omdat hij in groep niet tot leren komt en dat hij intensieve taaltraining nodig heeft. U legt niet uit wat voor behandeling uw zoon dient te krijgen die niet beschikbaar zou zijn in Afghanistan, noch hoe een gebrek aan een dergelijke behandeling voor hem een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou inhouden. Hoe dan ook, wat betreft medische problemen dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Uw vrouw haalt aan gezondheidsproblemen te hebben, met name hoofdpijn, hepatitis B en problemen aan de schildklier en de maag (zie CGVS (...), verklaring volgend verzoek dd. 07.10.2019, vraag 17). Echter, zij legt niet uit op welke manier een terugkeer naar Afghanistan een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou betekenen. Ook uit de door haar neergelegde attesten blijkt niet dat zij hiervoor een uitgebreide behandeling dient te verkrijgen die niet beschikbaar zou zijn in Afghanistan. Opnieuw kan in dit verband gewezen worden op de procedure tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

Verzoekers hebben samen vier minderjarige kinderen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het standpunt van de partijen

2.1.1. Het standpunt van de verzoekende partijen

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 57/6/2, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers geven aan dat ze ter staving van het eerder vluchtrelaas en hun regio van herkomst, volgende documenten voorgelegd hebben: een attest van klinisch psycholoog D. W., een attest van CONSTATS vzw, een medisch attest van dokter D. B., een brief van de dorpsoudsten en hun taskara, alsook een aantal foto's uit de regio van herkomst.

Gelet op de zwaarmoedige psychische toestand van de eerste verzoekende partij werd een aanvraag gericht aan vzw CONSTATS teneinde een multidisciplinair onderzoek toe te laten. De eerste verzoekende partij wordt sinds februari 2019 psychologisch opgevolgd. In het rapport van CONSTATS van 13 augustus 2019 werden de bevindingen van radiologisch en psychologisch onderzoek gebundeld. Dit rapport geeft een gedetailleerd zicht op verzoekers verwondingen en hoe deze gelinkt kunnen worden aan het vluchtrelaas en of deze link als consistent wordt ervaren door de behandelende arts. Het rapport wordt in belangrijke mate geobjectiveerd door de maandenlange psychologische opvolging in combinatie met de interpretatie van het radiologisch materiaal. Deze bevindingen, die het resultaat

zijn van een doorgedreven psychologisch en radiologisch onderzoek, ondersteunen wel degelijk in belangrijke mate het vluchtrelaas van de eerste verzoekende partij. Verzoekers vervolgen dat de verwerende partij dit rapport niet zo maar naast zich neer kan leggen met de zin, dat een arts geen uitsluitsel kan geven over waar en in welke omstandigheden verwondingen en littekens zijn ontstaan. Dergelijke motivering is kennelijk onredelijk. Minstens had verwerende partij deze bevindingen in een persoonlijk onderhoud met de verzoekende partijen in detail moeten aftoetsen, *quod non*. Bovendien blijkt uit het rapport dat de door de eerste verzoekende partij gedane verklaringen in een context van een ernstige post-traumatische stress-stoornis moeten worden gezien. De verzoekende partij vertoont een verhoogde afleidbaarheid en concentratieproblemen en haar geheugen vertoont kennelijk 'gaten'. Volgens verzoekers stelt de verwerende partij zich tevreden met een verwijzing naar haar eerdere motivering met betrekking tot het gebrek aan kennis over radiozenders, een rivier en dorpen van verzoeker. De verwerende partij gaat echter voorbij aan het feit dat voormeld rapport ook in belangrijke mate het asieltrelaas van verzoekers steunt. De verwondingen en littekens vertonen volgens verzoekers een zeer consistente link met het asieltrelaas. De medewerkingsplicht van verwerende partij dwingt haar minstens tot een nieuw persoonlijk onderhoud van verzoekende partij en, indien zij de bevindingen wenst te weerleggen, een medisch-psychologische tegenexpertise. De huidige motivering, namelijk dat een arts geen uitsluitsel kan geven over waar en in welke omstandigheden de littekens werden opgelopen, is kennelijk onredelijk. Verzoekers hebben wel degelijk nieuwe elementen voorgelegd die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe documenten toegevoegd.

2.1.2. Het standpunt van de verwerende partij

De verwerende partij legt geen nota met opmerkingen of een aanvullende nota neer.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Juridisch kader voor de beoordeling van de nieuwe elementen

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1.

Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

(oud) Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet vormt een gedeeltelijke omzetting van de bepalingen vervat in de Europese Richtlijn 2005/85/ EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, en meer bepaald van artikel 32, § 4. De parlementaire voorbereiding (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 21-24*) die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat de commissaris-generaal in zijn beoordeling van de nieuwe elementen alle elementen en bevindingen die door de verzoeker om internationale bescherming worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij beschikt ook al wordt dit niet door de asielzoeker zelf voorgelegd. De parlementaire voorbereiding geeft vervolgens aan dat de kans op internationale bescherming bijvoorbeeld aanzienlijk vergroot wordt:

- wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de asielzoeker dermate gewijzigd is dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt; wanneer de asielzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing; of
- wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en tezelfdertijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht.

De kans op internationale bescherming wordt daarentegen niet aanzienlijk groter

- wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn;
- wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen;
- wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd;
- wanneer ze slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken;
- wanneer ze een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig bevonden werd;
- wanneer ze louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen.

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.2.2. Onderzoek van de nieuwe elementen

Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekers in hun tweede verzoek om internationale bescherming vasthouden aan hun eerdere verklaringen. Verzoekers herhalen dat zij problemen met de taliban vrezen daar verzoekers broer in Afghanistan gedood werd door de taliban en de taliban verzoekers ook bedreigd hebben omdat verzoeker twee lokale politieagenten geholpen heeft. Verzoekers verklaren opnieuw dat zij afkomstig zijn uit het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak (Afghanistan) en van daaruit naar Europa gevlucht is. Verder zou hun zoon M. autisme hebben. Verzoekers stellen dat deze aandoening in Afghanistan niet kan behandeld worden.

Ter staving van hun tweede verzoek om internationale bescherming brengen verzoekers volgende documenten bij: een begeleidende brief van hun advocaat, een attest van verzoekers psycholoog D.W., een attest van CONSTATS vzw opgesteld door dokter C., een medisch attest van dokter D.B., een brief van de dorpsouderen, de taskara's van de dorpsouderen en foto's.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

Verzoekers brengen twee medische attesten en een psychologisch verslag bij die betrekking hebben op verzoeker.

Uit het psychologisch verslag van 10 augustus 2019 blijkt dat dit rapport werd opgesteld door een klinische psycholoog. Deze psycholoog volgt verzoeker sinds 7 februari 2018 maandelijks op. De sessies vinden plaats in de aanwezigheid van een persoon die de vertaling verzorgt. Dit verslag vermeldt onder andere agitatie, een slaapstoornis, geheugen en concentratieproblemen en pijnklachten. Er wordt aangegeven dat verzoeker gediagnosticeerd is met een ernstig post traumatisch stresssyndroom (hierna: PTSD). Deze PTSD gaat samen met een depressieve stoornis. Er wordt ook aangegeven dat verzoeker een medicamenteuze behandeling krijgt. De psycholoog geeft aan dat er tussen hen een vertrouwensrelatie gegroeid is. Uit het attest blijkt dat de klinische psycholoog op de hoogte is van de motieven van de beslissing van de verwerende partij met betrekking tot het eerste verzoek om internationale bescherming. De klinische psycholoog stelt op basis van de verschillende consultaties met verzoeker vast dat hij geen toegang heeft gehad tot scholing en intellectuele stimulansen. Voorts geeft ze aan dat een bepaalde vorm van geheugenverlies net een symptoom is van de aard van de PTSD waaraan verzoeker leidt. De psycholoog stelt ook dat verzoeker geen verhullende, perverse of dwalende persoonlijkheid heeft. Als verzoeker tegenstrijdige of onvolledige verklaringen aflegt is dit eerder het gevolg van secundaire factoren zoals stress of zijn beperkte scholing.

Het rapport van 13 augustus 2019 van de radioloog D.B. stelt ter hoogte van de linkerhand een vroegere fractuur distaal van metacarpaal 2 met blijvende deformatie vast. De RX van de lumbaalwervels toont onder meer een posterieure laminectomie aan ter hoogte van L4, waarschijnlijk ten gevolge van een vroeger traumatisch oorzaak. De radiologische foto van de neus toont een vroegere fractuur van de neus aan, waarbij alignatie correct bleef.

Voorts heeft verzoeker ook een arts bij CONSTATS vzw geraadpleegd. Deze arts heeft verzoeker onderzocht op 25 juli 2019 en 13 augustus 2019 in de aanwezigheid van een tolk Dari. Dit onderzoek heeft in totaal vijf uur geduurd. In dit medisch verslag onderzoekt de arts de specifieke fysieke klachten en verschijnselen op verzoekers lichaam. De arts geeft telkens de graad van consistentie tussen elk letsel en de verklaringen van verzoeker.

Vervolgens wordt een psychiatrisch onderzoek gevoerd. In dit onderzoek wordt onder meer aangegeven dat: *“bewustzijn lijkt ietwat gedaald, oriëntatie in triplo is adequaat op het moment van het onderzoek. Er zijn aanwijzingen voor verhoogde afleidbaarheid en concentratieproblemen. Geheugen vertoont anamnestiche stoornissen. Intelligentie imponeert eerder laaggemiddeld mogelijks ligt gebrekkige educatie hier ook aan de oorzaak. Inhoud van het denken is stemmingscongruent. We vermelden hoe communicatie eerder moeilijk verliep en betrokkene veel vragen niet begreep, vnl. m.b.t. emoties kon betrokkene zich erg moeilijk uitdrukken.”* Voorts geeft deze arts ook aan welke andere testen hij uitgevoerd heeft, wat de bevindingen waren en bevestigt hij de diagnose van PTSD. Vervolgens zet de arts uiteen dat: *“Wegens het typische verloop en aard van PTSS-klachten en de beschikbare informatie uit de ingezien dossiers interfereerden de psychische klachten destijds zeer waarschijnlijk met het doen van een compleet, coherent en consistent asielrelaas. Zowel uit het onderzoek als uit de dossiers die door de onderzoeker werden ingezien blijkt dat er psychische problemen zijn van dien aard en ernst dat ze zeer waarschijnlijk zullen interfereren met het adequaat vertellen van het asielrelaas.”* Voorts wordt ook gesteld dat: *“er zijn geen aanwijzingen voor aggraveren of simuleren. Er is interne consistentie tussen de observaties, de anamnese, het psychiatrisch onderzoek en het psychodiagnostisch onderzoek en tussen beide onderzoeksmomenten. Er is externe consistentie met de ingeziene medische en psychologische attesten. De onderzoeker heeft geen redenen om te twifelen aan de betrouwbaarheid van het onderzoek. We vermelden hoe het onderzoek door psychologische klachten twee maal moest worden onderbroken.”*

Bovenstaande (uitgebreide) verslagen werden opgesteld op basis van verschillende wetenschappelijke onderzoeken, testen en consultaties van verzoeker.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat: *“Uit haar attest blijkt echter niet dat uw cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat bent om verklaringen af te leggen in het kader van uw asielprocedure. In verband met het medisch verslag van Constats asbl, dat aangeeft dat uw lichamelijke kwetsuren en uw psychologische problemen (posttraumatische stressstoornis met concentratie- en geheugenproblemen) zeer consistent zijn met de door u verklaarde meegemaakte gebeurtenissen, wordt eveneens opgemerkt dat hieruit niet kan worden opgemaakt dat u niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen.*

Bovendien wordt opgemerkt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat u had in het kader van uw eerste verzoek, blijkt dat het onderhoud op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten. U gaf onder meer een uitgebreide en gedetailleerde beschrijving van de weg tussen uw dorp en Maidan Shahr (zie persoonlijk onderhoud CGVS dd. 02.06.2017, p. 7) en gaf een samenhangend antwoord op de vraag naar uw asielrelaas (zie persoonlijk onderhoud CGVS dd. 02.06.2017, p. 14-15).” Voorts wordt in de bestreden beslissing gesteld dat *“In het kader van uw huidige verzoek houdt u vast aan uw herkomst uit het district Jalrez (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.10.2019, vraag 5 en 10). U verklaart dat u vanwege uw fysieke problemen en stress niet alles heeft kunnen uitleggen tijdens uw eerste verzoek (zie verklaring volgend verzoek DVZ dd. 07.10.2019, vraag 22). Ter staving hier van legt u een attest neer van uw psycholoog D. W. (...), een medisch verslag van dokter F. C. (...) van Constats asbl en een medisch attest van dokter D. B. (...). Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, blijkt uit deze stukken niet dat uw cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat bent om verklaringen af te leggen in het kader van uw asielprocedure. Deze stukken kunnen bijgevolg niet dienen om uw door het CGVS en de RVV in het kader van uw eerste verzoek vastgestelde gebrek aan kennis over rivieren, dorpen en radiozenders in uw regio en de houding van de bevolking ten aanzien van de lokale politie, te vergoelijken. Wat betreft uw lichamelijke klachten en littekens die door dokter B. (...) werden beschreven en door dokter C. (...) verder werden geanalyseerd, wordt bovendien opgemerkt dat een arts geen uitstelsel kan bieden over waar en in welke omstandigheden uw verwondingen en littekens zijn ontstaan. Bijgevolg kunnen de hierboven beschreven medische en psychomedische attesten niet worden gebruikt om de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst te herstellen.”*

De verwerende partij gaat met hogervermelde motieven voorbij aan de inhoud van de attesten. In deze attesten is er wel sprake van concentratie- en geheugenproblemen. In het medisch attest van CONSTATS vzw wordt uitdrukkelijk gesteld *“geheugen vertoont anamnestiche stoornissen”*. In dit medisch attest wordt er ook uitdrukkelijk aangegeven dat er een grote mate van zekerheid is dat de psychische klachten destijds interfereerden met het doen van een compleet, coherent en consistent relaas. Ook blijkt uit de attesten dat er sprake is van een eerder laaggemiddelde intelligentie, weliswaar deels te wijten aan een gebrekkige educatie. Bovendien werden deze verslagen op basis van

verschillende wetenschappelijke onderzoeken en consultaties opgesteld, terwijl verzoeker door de verwerende partij bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming slechts één maal werd gehoord. Al deze elementen samen genomen kunnen een invloed hebben gehad op de gebrekkige kennis van de verzoekende partij omtrent rivieren, dorpen en radiozenders. De notities van dit persoonlijk onderhoud volstaan op zich niet om de inhoud van voorgelegde verslagen terzijde te schuiven daar deze opgesteld werden aan de hand van verschillende consultaties en wetenschappelijke onderzoeken. Niettegenstaande de arts inderdaad niet met zekerheid kan bepalen waar of op welke manier de letsels werden opgelopen, merkt de Raad voorts op dat het attest van 13 augustus 2019 van CONSTATS vzw de graad van consistentie tussen elk letsel en de verklaringen van verzoeker hierover vermeldt, conform het Istanbul-protocol.

Gelet op de bedoeling van de wetgever om het ontvankelijkheidsonderzoek als “*filter*” te laten fungeren om na te gaan “*of er nieuwe elementen aanwezig zijn die een verder onderzoek rechtvaardigen*”, is de Raad van oordeel dat *in casu* de beknopte motivering zoals hoger weergegeven niet volstaat de medische stukken en psychologische verslagen naast zich neer te leggen en te besluiten dat verzoekers verklaringen en stukken de kans niet aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen en bijgevolg geen onderzoek ten gronde rechtvaardigen. De commissaris-generaal heeft mogelijkheden om deze te onderzoeken, desgevallend te laten onderzoeken door een tegenexpertise. Minstens moet het administratief dossier degelijke informatie bevatten die aannemelijk maakt dat de vragen die gedurende het gehoor gesteld werden geschikt waren gelet op het specifieke profiel van verzoeker.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, dienen bijgevolg de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 oktober 2019 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend twintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS